

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. С., 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Радка Д. Дражева Първанова
Галина Хр. Нейчева

при участието на секретаря Пенка Сп. Иванова
в присъствието на прокурора В. Д. Б.
като разгледа докладваното от Галина Хр. Нейчева Въззивно
административно наказателно дело № 20212200600470 по описа за 2021
година

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

Обжалвано е решение № 166 / 29.07.2021г. по НАХД № 843 / 2021г. на Районен съд - С., с което обв. ЯНК. Н. ГР. на основание чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност за това, че на 18.11.2020г. около 18:30 часа в град С. на улица „Орешак“ (път SLV – 2061) северно от заведение „Боров рай“, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „Киа Прежио“ с регистрационен № СН *** АМ нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в чл. 20, ал. 2, изр. 2-ро от Закона за движение по пътищата („Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“), като не задействал спирачната система в момента на навлизане на пешеходец на платното за движение пред управлявания от него лек автомобил, чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата („При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойност в км/ч: категория „В“ 50км/ч в населено място), като се движил с неразрешена (превишена) скорост от 53 км/ч., както и чл.116 от Закона за движение по пътищата („Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен към пешеходците, особено към децата...“) и допуснал ПТП с непълнолетния пешеходец П.П.Д., роден на 16.04.2004г. от гр. С., като му причинил по непредпазливост средни телесни повреди, изразяващи се: 1) черепно – мозъчна травма, изразяваща се в дифузна травма на мозъка, протекла в началото с картината на пълна загуба на съзнанието до степен на комозионна кома и наличие на субарахноидален (между меката мозъчна обвивка и мозъчната кора) кръвоизлив, довели до разстройство на здравето, временно опасно за живота му и 2) счупване на основата на черепа в областта на брадавицовидния израстък на слепоочната кост в дясно и травматична руптура на дясната тъпанчева мембрана с изразена оторагия (крвотечение от ушния канал), довели до значително намаляване на слуха на

дясното ухо, тоест довело до трайно отслабване на слуха - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „Б“, предл. 2, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, за което му е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. в полза на държавата към бюджета на съдебната власт. На основание чл. 343г от НК на обв. Г. е наложено и наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, считано от датата на отнемане на СУМПС. Съдът е постановил приложените по делото веществени доказателства: един брой черна на цвят маратонка от плат с две напречни ленти, сиви на цвят от двете страни и един брой шапка с козирка с червен правоъгълник с бял надпис „Supreme“ в предната част, запечатани в полиетиленов плик със стикер Г 1026/18.11.2020г. на ОДМВР – гр. С., след влизане на решението в сила да се върнат на пострадалия П.П.Д., а приложените „CD“, находящи се на листи 33, 36 и 40, да останат приложени по делото. Със същото решение съдът е осъдил обв. Г. да заплати направените по делото разноски в размер на 891,15 лв. в полза на бюджета на държавата по сметка на ОДМВР – С..

Въззивната жалба е подадена от обв. Г. чрез защитника му и с нея се атакува посоченото решение като неправилно и незаконосъобразно в частта относно наложеното на обвиняемия наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца. Жалбоподателят твърди, че в случая се касаело за извършено деяние по непредпазливост; от събраните доказателства било видно, че обвиняемият направил всичко зависещо от него като водач на МПС да предотврати ПТП, но виновното поведение на пострадалия, който вървял лъкатушейки по средата на пътя, също допринесло за настъпването на ПТП. От друга страна твърди, че били налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства: обвиняемият нямал нарушения на ЗДвП, активно съдействал пред разследващия орган, бил с чисто съдебно минало. От значение било и обстоятелството, че обв. Г. работел като шофьор в хлебозавод, за което пропуснал да представи доказателства пред РС – С. и щял да представи такива пред въззивната инстанция. Счита, че нямало законова пречка предвид посочените обстоятелства и константната съдебна практика да не бъде налагано наказание „Лишаване от право да управлява МПС“. Искането е въззивният съд да изменени атакувания съдебен акт като отмени наложеното на обвиняемия наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на държавното обвинение моли да бъде оставена без уважение подадената въззивна жалба, с която е направено искане за отмяна на наложеното на подсъдимия наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено престъпление по чл. 343 от НК. Счита това искане за неоснователно, тъй като законът и по-конкретно разпоредбата на чл. 343г от НК била категорична, че във всички случаи на извършено престъпление по чл.343а, б и в от НК съдът е длъжен да постанови и наказанието лишаване от право по чл. 37 ал. 1 т. 7 от НК. Предлага въззивният съд да потвърди първоинстанционното решение.

Защитникът на обв. Г. представя допълнително споразумение от 30.07.2021г. към трудов договор № 346 / 27.06.2016г., с което обв. Г. е преназначен на длъжност „шофьор, лекотоварен автомобил“ в Хлебозавод „Хаджи Димитър“ ООД. Счита, че в случая били налице изключително многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Твърди, че била налице съвина, тъй като самият пострадал бил в центъра на платното в тъмната част на деня, лъкатушейки наляво и надясно. Обвиняемият направил всичко зависещо от него, оказал помощ, съдействал активно. Предвид тези обстоятелства счита, че допълнително наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца не би изиграло своята положителна роля, още повече, че до настоящия момент свидетелството за управление на МПС на обвиняемия не било отнето. Поддържа направеното в жалбата искане и моли за изменение на обжалваното решение чрез отмяна на наложеното на

обвиняемия наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В даденото му право на лична защита и последна дума обв. Г. изразява съгласие с казаното от защитника му. Твърди че работи, кара бус, с който разнася хляб и щял да остане без работа, ако му бъде отнета книжката. Няма никакви други доходи. Моли да бъде отменено наложеното му наказание лишаване от право да управлява МПС.

С.ският окръжен съд, след като обсъди приложените по делото доказателства, съобрази изложените от страните доводи и служебно провери правилността на решението, съобразно изискванията на чл. 313 и 314 от НПК, намира следното:

Първоинстанционното производство е протекло по реда на особените правила на глава XXVIII от НПК.

За да постанови Решението си, С.ският районен съд е възприел за установена следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА**:

Обв. Г. притежавал свидетелство за управление на моторно превозно средство (МПС) за категории „А“, „В“, „М“ и „АМ“, валидно до 12.05.2030г. На 18.11.2020г. в гр.С., в тъмната част на денонощието - около 18:30 часа, обв. Г. се движел с управляван от него лек автомобил „КИА Прежио“ с рег. № СН *** АМ по ул. „Орешак“ - път SLV-2061, в посока от юг на север, т.е. от вилната зона в местността „Селището“ към централната част на града. По този начин стигнал до участък от пътя намиращ се северно от заведение „Боров рай“. Обвиняемият управлявал автомобила си със скорост от около 53 км / час, като се движел с включени къси светлини на фаровете. По същото време, по същия път и в същата посока, пеш се движел и пострадалия по настоящото досъдебно производство - свид. П.П.Д. (роден на 16.06.2004г.). Свид. П.Д. бил облечен с тъмни на цвят дрехи и вървял по самото платно за движение - на около 1,7 - 1,8 м. от десния край на лентата за движение на автомобила управляван от обвиняемия. Посоченият по-горе участък от пътя не бил добре осветен чрез улично осветление. На същия не е имало обособен тротоар или място за движение на пешеходци, а пътния банкет бил от чакъл и разкопан. Пътната настилка била суха. Движейки се по описания по-горе начин - със скорост от около 53 км / час и с включени къси светлини на фаровете, в прав участък от пътя обв. Г. застигнал свид. П.Д.. Тази скорост на движение превишавала разрешената за съответното превозно средство, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. При така посочената скорост на движение, опасната зона за спиране на управлявания от обвиняемия автомобил била около 45 метра, а зоната на осветеност от светлините на фаровете му – около 75 метра. Обв. Г. задействал спирачната система на автомобила си, когато бил на около 33 метра от свид. П.Д., но не успял да спре своевременно. Последвал удар между свид. П.Д. и страничната предна лява част на автомобила - частта пред предната лява врата и около предното ляво колело. В резултат от този удар свид. П.Д. бил изтласкан напред и настрани - наляво, след което паднал върху пътната настилка. Обв. Г. спрял управлявания от него автомобил и отишъл до свид. П.Д.. В този момент пострадалият се намирал зад спрелия автомобил, паднал върху пътната настилка - в десния край на лентата за движение на автомобила. В това време покрай мястото на произшествието преминал с автомобила си свид. Диян Христов, който видял

спрелия автомобил на обвиняемия и самия обвиняем, както и свид. П.Д., който продължавал да лежи на посоченото по-горе място. Свид. Диян Христов спрял и отишъл до обв. Г., който по негово указание се обадил на телефонен номер „112“, за да сигнализира за случилото се и да поиска оказване на медицинска помощ за пострадалия. Малко след това на място пристигнал екип на ЦСМП-С., който откарал свид. П.Д. в МБАЛ „Д-р Иван Селимински“ АД - С., където останал за лечение.

По делото е назначена автотехническа експертиза, от заключението на която е видно, че скоростта на движение на управлявания от обвиняемия автомобил преди процесното ПТП е била около 53 км/час, при която опасната му зона за спиране е била около 45 метра. При тази скорост на движение обвиняемият не е имал техническа възможност да предотврати ПТП, като своевременно възприеме пешеходецът и намали скоростта си до безопасната или спре. Мястото на удара между автомобила и свид. П.Д. е било на около 1,8 метра от десния край на западната лента за движение - лентата за движение на автомобила, управляван от обв. Г.. Обвиняемият е имал техническа възможност да предотврати ПТП, ако възприеме пешеходеца – свид. П.Д. на разстоянието, което е осветено от десния фар на къси светлини - около 75 м и да и спре преди мястото на удара. Вещото лице посочва две причини довели до настъпване на пътнотранспортното произшествие. Първата от тези техническите причини е била закъснението най – малко 0,6s в реакцията на обв. Г., който е имал възможност своевременно да възприеме наличието на пешеходец и да предприеме спиране. Втората техническа причина, поради която е настъпило въпросното пътнотранспортното произшествие е поведението на самия пострадал, който в тъмната част от денонощието и при слаба осветеност на пътния участък, е бил облечен с тъмни дрехи и обувки – маратонки без светлоотразителни елементи и се намирал на платното за движение като не се движел според изискванията на чл.108 от ЗДвП - по пътния банкет, или противоположно на посоката на движението на пътните превозни средства, по възможност най-близо до лявата му граница.

По делото е назначена и колективна съдебно-медицинска експертиза за определяне характера на телесните увреждания причинени на свид. П.Д.. От същата е видно, че свид. П.Д. е получил черепно-мозъчна травма, изразяваща се в дифузна травма на мозъка, протекла в началото с картина на пълна загуба на съзнанието до степен на комозионна кома и наличие на субарахноидален кръвоизлив (между меката мозъчна обвивка и мозъчната кора). Така описаното увреждане е довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота и има характер на средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК. На свид. П.Д. е било причинено и счупване на основата на черепа в областта на брадавицовидния израстък на слепоочната кост в дясно с травматична руптура на дясната тъпанчева мембрана с изразена оторагия (кръвотечение от ушния канал). Това увреждане от своя страна е довело до значително намаляване на слуха с дясното ухо за продължителен период от време (повече от 30 дни), т.е. довело е до трайно отслабване на слуха и също има характер на средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК. В резултат на удара свид. П.Д. е получил и увреждания довели до временно разстройство на здравето, неопасно

за живота,имащи характер на лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.1 от НК (които са несъставомерни по настоящото наказателно производство).

Тази фактическата обстановка е безспорна. Установена е след анализ на събраните по делото доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно се допълват. Въззивният съд следва да допълни, че в случая, след като пристигнала линейката, обв. Г. напуснал местопроизшествието, като обяснява поведението си с това, че не разбрал, че трябва да чака полицейска кола и не се укрил, а когато му се обадили полицаите се върнал обратно, посочил им мястото на ПТП и им разказал как е станало.

По досъдебното производство са изготвени и две фоноскопни експертизи: за едната е изготвен протокол № 459 / 23.12.2020г. и възпроизвежда текста от звукозаписа на разговора, проведен на 18.11.2020г. между обвиняемия и дежурен оператор Център 112, а за другата е изготвен протокол № 15 / 12.01.2021г. и възпроизвежда текста от 2 бр. звукозаписи на разговори, проведени от дежурен ОДЧ – РУ – С. по служебен телефон на 18.11.2020г.

Изготвена е и техническа експертиза, за която е съставен протокол № 6 / 05.01.2021г., изследвала информацията от 2 бр. оптични носители със записи от монтираното от Община – С. видеонаблюдение, като кадрите от видеофайловете от определеното за изследване време от 18:25 ч. до 18:56 часа и от 19:18ч. до 19:20 часа на 18.11.2020г. са свалени на хартиен носител. Според заключението на тази експертиза на кадрите от видеозаписите не може да се има ли или няма силует на човек на платното за движение. На снимките са фиксирани датата, часа, рег. номера на автомобилите и посоката им на движение. Качеството на видеозаписите не позволява да се определят марката и модела на автомобилите.

Обв. Г. е на 58 години, със средно образование, женен, има две пълнолетни деца, не е осъждан. Наказван е по административен ред за нарушения по ЗДвП - два пъти с Наказателни постановления и два пъти с фишове, като последно с влязло в сила НП № 19-0804-002194 / 11.09.2019г. освен наложената му глоба за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП са му отнети и 6 точки. Обвиняемият работи, като понастоящем, видно от представеното допълнително споразумение от 30.07.2021г. към трудов договор № 346 / 27.06.2016г. (сключено на следващия ден след постановяване на Решение № 166 / 29.07.2021г. по АНД № 843 / 2021г. на СлРС, което се обжалва в настоящото производство е преназначен на длъжност „шофьор, лекотоварен автомобил“ в Хлебозавод „Хаджи Димитър“ ООД– С., където до преди това е работил като охрана.

Гореизложените фактически констатации се установяват по несъмнен начин от доказателствения материал, събран в хода на наказателното производство, а именно:

- гласните доказателствени средства – показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели Гено Генов, Милен Владев, Диян Христов, Биляна Илиева, Пламен Димитров и П.Д. и обясненията на обвиняемия;

- писмените доказателствени средства – протокол за оглед на пътнотранспортно произшествие; протоколи за доброволно предаване на оптични носители;

- писмените доказателства – справка за нарушител/водач на обвиняемия; констативен протокол за ПТП с пострадали лица; протокол за сервизна проверка на Drager Drugtest

5000m; протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техните аналози; заверено копие от свидетелство за регистрация на МПС „Киа Прежио“ с рег. № СН *** АМ; справка за съдимост на обв. Г.; характеристична справка; декларация за семейно и материално положение и имотно състояние; допълнително споразумение от 30.07.2021г. към трудов договор № 346 / 27.06.2016г. и справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ; копия на медицинска документация на пострадалия П.Д.;

-веществените доказателства - 2 бр. оптични носителя „CD“ със записи от монтираното от Община – С. видеонаблюдение ; 1 бр. „CD“ със запис на телефонно повикване към ЕНН; 1 бр. „CD - R“ със записи от МЦМ на ОДЧ при РУ – ОДВМР – С.;

- веществени доказателствени средства - фотоснимки, изготвени по време на огледа на пътнотранспортното произшествие.

Посочените доказателствени източници са последователни, безпротиворечиви и взаимно се допълват. Въззивният съд кредитира и заключенията на изготвените колективна съдебно-медицинска експертиза, автотехническа експертиза, две фоноскопни експертизи и техническа експертиза, заключенията на които не са оспорени от страните, изготвени са от експерти, в чиято добросъвестност и компетентност съдът няма основание да се съмнява.

Събраните и изброени по - горе доказателствени източници установяват по безспорен начин фактите, очертани в описаната по – горе фактическа обстановка, респ. релевантните за решаване на делото обстоятелства – времето, мястото, механизма на настъпилото ПТП, получените от пострадалия телесни увреждания при ПТП и причинната връзка на последните с поведението на обвиняемия. Очевидно и обвиняемият, и неговият защитник са съгласни с приетите от СлРС изводи по фактите и правото, защото същите не се оспорват във въззивната жалба.

Въззивната инстанция се съгласи с извода на първата за несъмнено доказано извършителство от обв. Г. на престъпление чл. 343, ал. 1, б. „Б“, предл. 2, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. От обективна страна са налице всички признаци от състава на това престъпление, тъй като на 18.11.2020г. около 18:30 часа в град С. на улица „Орешак“ (път SLV – 2061) северно от заведение „Боров рай“, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „Киа Прежио“ с регистрационен № СН *** АМ, обв. Г. нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в чл. 21, ал.1 ЗДвП - „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойност в км/ч: категория „В“ 50км/ч в населено място“, като се движил с превишена скорост от 53 км/ч и допуснал ПТП с непълнолетния пешеходец П.П.Д., роден на 16.04.2004г. от гр. С., като му причинил по непредпазливост средни телесни повреди, изразяващи се: 1) черепно – мозъчна травма, изразяваща се в дифузна травма на мозъка, протекла в началото с картината на пълна загуба на съзнанието до степен на комозионна кома и наличие на субарахноидален (между меката мозъчна обвивка и мозъчната кора) кръвоизлив, довели до разстройство на здравето, временно опасно за живота му и 2) счупване на основата на черепа в областта на брадавицовидния израстък на слепоочната кост в дясно и травматична руптура на дясната тъпанчева мембрана с изразена оторагия (кръвотечение от ушния канал), довели до значително намаляване на слуха на дясното ухо, тоест довело до трайно отслабване на слуха.

Постр. Димитров е получил и други увреждания, които както самостоятелно, така и в съвкупност са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота (разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК) и са несъставомерни за инкриминираното деяние.

Бланкетната норма на чл. 343, ал.1 НК предполага нарушение на правилата за

движение по ЗДвП от страна на водача и като пряка и непосредствена последица именно от нарушението на тези правила за движение по пътищата да е причинен вредоносния резултат. В случая относимо към деянието е само неизпълнението на задължението на обвиняемия по чл. 21, ал.1 ЗДвП - „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности в км/ч: категория „В“ 50км/ч в населено място“, като се движил с превишена скорост от 53 км/ч. Престъпният резултат - пътното произшествие и причинените на пострадалия описани по – горе средни телесни повреди, е пряка последица именно от пренебрегването на правило по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Вещото лице автоексперт е категорично, че обвиняемият при скорост на движение около 53 км/ч не е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като своевременно възприеме пешеходецът и намали скоростта си до безопасната или спре. Константна е съдебната практика, че едновременно приложение на разпоредбите на чл. 20, ал. 2 и чл. 21 от ЗДвП е несъвместимо, тъй като чл. 20, ал. 2 от ЗДвП регламентира поведението на водачите на МПС по отношение на скоростта, когато поначало тя е в рамките на максимално допустимата. Ако обаче движението се осъществява със скорост над пределно допустимата по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, отговорността на обвиняемия следва да се ангажира за превишената скорост, поради това, обвиняемият следва да бъде оправдан да е допуснал нарушение на чл. 20, ал. 2, изр. 2 – ро от ЗДвП.

Освен това, приемайки, че обвиняемият е нарушил чл. 20, ал. 2, изр. 2 – ро от ЗДвП в диспозитива на решението районният съд е посочил, че той „не задействал спирачната система в момента на навлизане на пешеходец на платното за движение пред управлявания от него лек автомобил“, което противоречи на възприетото в описаната фактическа обстановка, установено от безпротиворечивия доказателствен материал, че обвиняемият „застигнал“ свид. Димитров, т.е. последният не е навлязъл на платното за движение, а се е движил попътно с автомобилите, в дясната пътна лента.

Първоинстанционното решение следва да бъде ревизирано и по отношение на другата извъннаказателна разпоредба, послужила за ангажиране на отговорността на обвиняемия - чл. 116 ЗДвП - „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен към пешеходците, особено към децата...“. Касае се за обща норма на закона, с акцесорен характер, въвеждаща общопожелателно толерантно поведение към пешеходците. Нормите от тази категория не въвеждат конкретни нарушения на правилата за движение по пътищата, които могат да стоят в основата на съставомерно поведение в рамките на една бланкетна наказателноправна разпоредба. Осъждането на обвиняемия за нарушение на посочената норма е неправилно, защото тя има общо и абстрактно значение. Задължението водачите да проявяват предпазливо и внимателно отношение към пешеходците, особено към децата, е общо и нарушението на същото не следва да бъде инкриминирано, особено когато едновременно с това е налице нарушение на друга разпоредба. Именно в този смисъл е и практиката на ВКС, която последователно застъпва становището, че бланкетната норма на чл. 343 от НК не би могла да бъде запълнена успешно с разпоредбата на чл. 116 от ЗДвП, доколкото последната въвежда единствено общото задължение за внимание и предпазливост по отношение на определена категория участници в движението, но не предвижда конкретно правило за поведение с точно определени параметри и изисквания към водачите на МПС. Ето защо, обв. Г. следва да бъде оправдан и за предявеното му нарушение по чл. 116 ЗДвП.

Въззивният съд се придържа към изводите на първата инстанция относно субективната страна на деянието. Обв. Г. е проявил непредпазливост под формата на небрежност - той не е успял да предвиди настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен с оглед задължението му да спазва разпоредбите на ЗДвП и е могъл да ги предвиди, като правоспособен водач на МПС. Причините и условията, способствали за извършване на деянието се състоят в подценяване значението на правилата за движение по пътищата от страна на обвиняемия, който се е движил в тъмната част на денонощието, в

населено място, в зона без наличие на тротоар и място за движение на пешеходци със скорост на движение над допустимата. С престъплението са накърнени обществените отношения, чрез които се осигуряват условия за безопасно движение по пътищата.

Първостепенният съд е приложил институтът на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание като правилно и законосъобразно е приел, че са налице всички материално правни предпоставки за прилагане разпоредбата на чл. 78а НК, тъй като обвиняемият е пълнолетен, не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК, за инкриминираното непредпазливо престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „Б“, предл. 2, вр. чл. 342, ал. 1 от НК се предвиждат наказания до три години лишаване от свобода или пробация, от престъплението няма причинени имуществени вреди. При наличие на тези кумулативни предпоставки съдът е длъжен да приложи разпоредбата на чл. 78а, ал. 1 от НК и да освободи подсъдимия от наказателна отговорност, поради което закона е приложен правилно от решаващата съдебна инстанция. За да определи глобата в минималния ѝ размер от 1 000 лв. районният съд правилно е приел, че не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства, а като смекчаващи вината обстоятелства е приел самопризнанията на обвиняемия, изразеното съжаление за извършеното, добрите характеристични данни и минималният брой нарушения на ЗДвП до инкриминираната дата. Неправилно в случая районният съд е отчел чистото съдебно минало на обвиняемия като смекчаващо вината обстоятелство, тъй като значението му за обвиняемия в настоящото производство е отчетено изрично в специалната правна норма - чл. 78а, ал. 1, б. „б“ от НК и не може да се отчита повторно. Размерът на глобата е съобразен още с имотното състояние на обвиняемия и с необходимостта същият да бъде мотивиран към спазването на правилата по ЗДвП, както и с обстоятелство, че за възникването на ПТП респ. за настъпването на обществено-опасните последици от него принос има и самият пострадал. В заключението на автотехническата експертиза изрично е посочено, че пострадалият не се е движил възможно в ляво срещу посоката на движение на автомобилите, а се е движил попътено с тях на по - голямо разстояние от допустимото от края на платното за движение с тъмни дрехи и обувки – маратонки без светлоотразителни елементи в тъмната част от денонощието в средата на дясната пътна лента.

Видно от диспозитива на обжалваното решение, обв. Г. на основание чл. 343г НК е лишен и от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. В мотивите като основание за налагане на това наказание е посочен чл. 78а, ал. 4, вр. чл. 343г от НК. В диспозитива на районната инстанция погрешно е прието, че се налага наказание по чл. 343г от НК, при условие, че приложимата в конкретния случай разпоредба на чл. 78а, ал. 4 от НК говори за „административно наказание лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност“, нямащо общо с наказанията по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК. Поради това районният съд е допуснал едно недопустимо съчетаване на административна и наказателна отговорност – видно от диспозитива на решението – глобата от 1 000 лева е била наложена като „административна“ (на основание чл. 78а от НК), а лишаването на дееца от право да управлява МПС за срок от 6 месеца – като наказание по чл. 343г от НК. Когато при освобождаване на извършителя от наказателна отговорност по чл. 78а от НК, освен глобата, като кумулативна санкция се налага и лишаването на лицето от право да упражнява определена професия или дейност при условията на чл. 78а, ал. 4 от НК, последната мярка има изцяло административен характер. Правното основание за лишаването от права следва

да е разпоредбата на чл. 78а, ал. 4 вр. чл. 343г от НК, което води до необходимост от корекция на диспозитива на решението на СлРС в тази му част.

Според настоящия съдебен състав, не са налице основания за отмяна на първоинстанционното Решение в частта му относно наложеното на обв. Г. наказание лишаване от право да се управлява МПС. Действително, нормата на чл. 343г от НК е императивна в общия случай, когато е осъществен състав на престъпление по чл. 343, 343а, 343б и чл. 343в, ал. 1 от НК. В конкретния казус обаче, доколкото производството е протекло по реда на особените правила на глава XXVIII от НПК, приложима е разпоредбата на чл. 78а, ал. 4 от НК, според която налагането на допълнителното наказание, предвидено в чл. 343г от НК не е задължително, тъй като нормата на чл. 78а, ал. 4 от НК е специална, спрямо нормата на чл. 343г от НК. Това обаче, не променя крайния извод на въззивния съд, че на обвиняемия следва да бъде наложено и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“. Въззивният съд не счита за основателен аргумента в жалбата, че обвиняемият работи като шофьор в хлебозавод и трудовата му дейност е свързана с извършването на транспортна дейност. От една страна видно от представеното допълнително споразумение към трудовия договор на обвиняемия, с което е преназначен на длъжността „шофьор, лекотоварен автомобил“, споразумението е сключено в деня след постановяване на обжалваното решение и след като обвиняемият вече е разбрал, че съдът му налага наказание „лишаване от право да управлява МПС“. Към инкриминираната дата и към датата на постановяване на съдебното решение той не е работил като шофьор, а като охрана в същия хлебозавод. От друга страна това, че понастоящем той работи като шофьор завишава изискванията за спазване на правилата за движение при упражняване на професия му. Макар да не е системен нарушител, той не за пръв път нарушава правилата за движение по пътищата и е бил санкциониран - видно от приложената и коментирана по – горе справка за нарушител/водач. Последната санкция, с която са отнети и 6 точки е била наложена през 2019г., което налага извод, че поведението на обвиняемия на пътя като водач на МПС не е безукорно и наложеното му административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца би спомогнало за поправянето и превъзпитанието му. Отчитайки гореизложеното, смекчаващите вината на обвиняемия обстоятелства, както и възрастта на пострадалия към датата на извършване на деянието - 16 години и приносят му за възникването на ПТП и настъпването на обществено-опасните последици от него, въззивната инстанция прецени, че липсват основания и за намаляване на размера на наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, който е към минималния, предвиден в чл. 16 от ЗАНН (от един месец до две години).

Решението на СлРС в частта, в която съдът се е произнесъл по отношение на разноските, направени в хода на досъдебното производство и по отношение на веществените доказателства, е правилно.

Настоящата инстанция не констатира да са допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила в хода на наказателното производство.

Предвид всичко изложено, подадената жалба се явява неоснователна и като такава

не следва да се уважава. Обжалваното решение следва да се измени в посочения по-горе смисъл, поради което и на основание чл. 378, ал.5, вр. чл. 334, т. 3 от НПК, СлОС

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение № 166 / 29.07.2021г. по АНД № 843 / 2021г. по описа на Районен съд – С. В ЧАСТТА, в която е прието, че обв. ЯНК. Н. ГР. е нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в чл. 20, ал. 2, изр. 2-ро от Закона за движение по пътищата („Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“), като не задействал спирачната система в момента на навлизане на пешеходец на платното за движение пред управлявания от него лек автомобил и в чл. 116 от Закона за движение по пътищата („Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен към пешеходците, особено към децата...“) и го ОПРАВДАВА да е нарушил тези текстове от закона и В ЧАСТТА, в която чл. 343г НК е посочен като правно основание на наложеното наказание „лишаване от право да управлява МПС“, като следва да се счита, че се налага административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца на основание чл.78а, ал.4, вр. чл. 343г от НК.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалите му части.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____